मैत्रावरुणर्वसिष्ठः। इन्द्रः। त्रिष्टुप्।

अयं सोमं इन्द्र तुभ्यं सुन्व आ तु प्र यहि हरिवस्तदोकाः।

पिबा त्वश्स्य सुषुतस्य चारोदंदौ मुघानि मघवन्नियानः॥ ७.०२९.०१

अयम्- एषः। सोमः- रसः। इन्द्र- परमेश्वर। तुभ्यम्- ते। सुन्वे- निष्पाद्यामि। हरिवः-प्राणाश्वसम्पन्न। तदोकाः- तत्सद्नः। प्र- प्रकर्षेण। आ याहि- आगच्छ। अस्य- एतम्। सुसुतस्य- सुनिष्पन्नम्। चारोः- रसम्। पिब- अनुभव। मघवन्- इन्द्र। इयानः-उपगम्यमानस्त्वम्। मघानि- सम्पदः। ददः- यच्छ॥१॥

ब्रह्मन्वीर् ब्रह्मकृतिं जुषाणोऽर्वाचीनो हरिभिर्याहि तूर्यम्।

अस्मिन्नू षु सर्वने माद्यस्वोपु ब्रह्माणि शृणव इमा नः॥ ७.०२९.०२

ब्रह्मन्- मेधामन्त्रसम्पन्न । ब्रह्मकृतिम्- उपासनम् । जुषाणः- सेवमानः । अर्वाचीनः- अस्मदिभमुखः । हरिभिः- प्राणाश्वैः । तूयम्- क्षिप्रम् । याहि- गच्छ । अस्मिन्- एतिस्मिन् । नु- क्षिप्रम् । सवने- सम्भजने । सु- सुष्ठ । मादयस्व- तुष्टो भव । नः- अस्माकम् । इमा- एतान् । ब्रह्माणि- मन्त्रान् । उप शृणवः- शृणु ॥२ ॥

का ते अस्त्यरैकृतिः सूक्तैः कदा नृनं ते मघवन्दाशेम।

विश्वा मतीरा ततने त्वायाधा म इन्द्र शृणवो हवेमा॥ ७.०२९.०३

स्कैः- सुष्ठु उक्तैर्मन्त्रेः। का- कीदृशी। ते- तव। अरङ्कृतिः- अलङ्कृतिः। अस्ति- भवति। मघवन्-इन्द्र। कदा। नूनम्- निश्चयेन। ते- तुभ्यम्। दाशेम- दद्मः। त्वाया- त्वत्कामनया। विश्वाः-सर्वाः। मतीः। आ ततने- विस्तारयामि। अध- अथ। इन्द्र। मे- मम। इमा- एतानि। हवा-आह्वानानि। शृणवः- शृणु ॥३॥

WEBOLIM

उतो घा ते पुरुष्या र्वे इदांसन्येषां पूर्वेषामश्रेणोर्ऋषीणाम्। अधाहं त्वां मघवञ्जोहवीमि त्वं नं इन्द्रासि प्रमंतिः पितेवं॥ ७.०२९.०४

उत- अपि च। येषाम्। पूर्वेषाम्- पुराणानाम्। ऋषीणाम्- सृक्ष्मदिर्शनां मन्त्रम्। अशृणोः-श्रुतवांस्त्वम्। ते। पुरुष्याः- पुरुषिहताः। इत्- एव। आसन्- अभवन्। अध- तस्मादेव। मघवन्- इन्द्र। त्वा- त्वाम्। जोहवीमि- आह्वयामि। त्वम्। इन्द्र। पितेव- जनक इव। नः-अस्माकम्। प्रमितः- प्रकर्षमितिः। असि- भवसि॥४॥

वोचेमेदिन्द्रं मुघवानमेनं महो रायो राधसो यद्दन्नः। यो अर्चेतो ब्रह्मकृतिमविष्ठो यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः॥ ७.०२९.०५ पूर्वं व्याख्यातम् (७.०२८.०५) ॥५॥

